

Nr 67.

Av herr **Molander**, om pension åt förre järnvägsarbetaren **P. Månsson**.

F. d. järnvägsarbetaren Paulus Månsson, Graninge, gjorde år 1936 framställning hos kungl. järnvägsstyrelsen om erhållande av understöd i form av gratifikation. Genom beslut den 16 december samma år fann kungl. järnvägsstyrelsen sig icke kunna bifalla framställningen, enär Månssons tjänstetid vid statens järnvägar icke varit av den omfattning, som enligt gällande bestämmelser fordras för erhållande av gratifikation.

Vid av undertecknad å kungl. järnvägsstyrelsens kanslibyrå gjord förfrågan upplystes att Månssons tjänstetid utgjorde 11 år.

Emellertid har Månsson, enligt vad som framgår av tillgängliga intyg, arbetat åt statens skogsväsende i ytterligare minst 11 år. Därjämte har Månsson arbetat ett par år vid ostkustbanans järnvägsbyggnad.

Månsson är född 1873. Han är enligt intyg fullständigt medellös och kan tillfölje en i arbete åt staten sig ådragen armskada svårligen ej försörja sig.

Med hänvisning till riksdagens beslut i liknande fall och med åberopande av de intyg och handlingar som skola tillställas bankoutskottet får jag hemställa,

att riksdagen måtte tillerkänna f. d. järnvägsarbetaren Paulus Månsson i Graninge en årlig pension av sexhundra-nittiosex kronor.

Stockholm den 19 januari 1938.

Helmer Molander.

